

РЕШЕНИЕ

№ 1977

гр. София, 18.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 31.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7687** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Подадена е жалба от „Максима България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], чрез юриск. Б., срещу предписание по т. 3 от протокол за извършена проверка № ПР2415911 от 23.05.2024 г. на Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) – Р..

С Определение № 13286/30.07.2024 г. по адм.дело № 6967/2024 г. по описа на АССГ съдът е разделил производството по жалбата, като за разглеждане по настоящото дело е жалбата в частта срещу предписанието по т. 3, с което за нарушение по чл. 28, ал. 1 от Наредба № 7 от 23.09.1999 г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване (Наредбата) и на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от Кодекса на труда (КТ) е задължен жалбоподателя да поддържа пода на топла точка без опасни неравности. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспореното предписание поради нарушение на материалния и процесуалния закон, поради което счита, че същото следва да бъде отменено. Твърди, че не е налице твърдяното нарушение на наредбата. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът – ДИТ-Р., редовно призован, също не изпраща представител. В писмено становище по делото чрез юрк. С. оспорва жалбата, като посочва, че безспорно е установено, че е налице опасна неравност в обекта на жалбоподателя, което представлява нарушение на чл. 28, ал. 1 от Наредбата. Излага аргументи за липсата на процесуални нарушения при съставянето на предписанието, поради което моли съда

да отхвърли подадената жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София-град, като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Извършена е проверка по спазване на трудовото законодателство от инспектори в ДИТ-Р. в обект на дружеството: магазин „Т МАРКЕТ – S 432“, находящ се в [населено място]. При извършената проверка е констатирано, че на пода на топла точка се намира опасна неравност /положен ел. кабел/ в нарушение на чл. 28, ал. 1 от Наредбата. Резултатите от проверката са обективирани в протокол № ПР2415911/23.05.2024 г. Във връзка с така констатираното нарушение, на основание чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ е издадено и обжалваното в настоящото производство предписание по т. 3 със срок на изпълнение до 03.06.2024 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в законоустановения 14 - дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореният инд. административен акт е издаден от компетентен орган.

Цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности, се осъществява от Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" към министъра на труда и социалната политика. Съгласно чл. 12 от Устройствения правилник на агенцията, специализираната ѝ администрация е организирана в дирекции, вкл. Дирекция "Инспекция по труда"- Р.. Инспекторът е контролен орган и има правомощия, установени в КТ, включително тези по чл. 404 КТ да дава задължителни предписания. Проверката въз основа, на която са дадени задължителните предписания е извършена от инспектори в Дирекция "Инспекция по труда"- Р. при и по повод изпълнение на служебните им задължения - чл. 16, ал. 2, т. 2 от Устройствения правилник на ИА "ГИТ". На следващо място, оспореният акт е издаден в писмена форма и съдържа нормативно установените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити. Посочени са обективно и пълно фактическите основания за неговото постановяване. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Не се установява порок във формата по см. на чл. 146, т. 2 от АПК, който да обуславя отмяна на акта. Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес. Преценката на административния орган е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл. 35 и чл. 36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение

на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на жалбоподателя в хода на производството. В този смисъл, съдът не споделя направеното от жалбоподателя възражение за допуснати от страна на административния орган съществени нарушения на административно-производствените правила. Спорът между страните по делото се свежда до приложението на нормите на материалния закон. Законово регламентираната материалноправна предпоставка за прилагането на ПАМ по чл. 404, ал. 1, т. 1 от КТ, е наличието на нарушение /нарушения/ на трудовото законодателство, като основание за даване на задължителни предписания от контролните органи на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" за тяхното отстраняване.

Съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от Наредба № 7 е въведено изискване подовите на работните помещения и на обособените работни места и техните елементи се изработват и поддържат така, че да са неподвижни и стабилни, да не са хлъзгави, да нямат опасни неравности, наклони, препятствия и отвори. В оспореното по т. 3 предписание контролните органи правят констатация, че на пода на топла точка се намира опасна неравност /положен ел. кабел/ в нарушение на чл. 28, ал. 1 от Наредбата. Това обстоятелство не е оспорено от представител на жалбоподателя, който видно от съдържанието на протокол № ПР2415911/23.05.2024 г. е присъствал по време на извършената проверка. Съдът не възприема направеното в жалбата, че положеният ел. кабел не бил опасен, понеже бил положен в кабелна релса на пода и бил стабилен, не създавал неравност и не бил опасен. Представена е и снимка на пода в обекта, видно от която този кабел, положен в тунел е доста обемен и се намира над плочките на пода. Съдът намира от така представеното доказателство, че този кабел, положен в тунел на пода на обекта е безспорно опасен, понеже създава възможност за трудова или битова злополука, като някой се спъне и падне, особено при или след миене на пода. Освен това се касае за ел. кабел, който би могло да се нарани при различни ситуации, да предизвика късо съединение с възможни тежки последици за множество лица. Това представлява по категоричен начин нарушение на чл. 28, ал. 1 от Наредба № 7.

В заключение, съдът приема, че принудителната административна мярка, наложена с протокол № ПР2415911 от 23.05.2024 г. на дирекция „Инспекция по труда“ – Р. по т. 2 е законосъобразен инд. административен акт и при липсата на отменителните основания по чл.146 АПК, следва да бъде потвърдена, а жалбата срещу нея отхвърлена.

При този изход на спора искането на представителя на ответника за присъждане на направените по делото разноски за възнаграждение на юрисконсулт се явява основателно, съгласно разпоредбата на чл. 143, ал.3 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК. Съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението следва да се определи на 100 лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба от „Максима България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място], чрез юриск. Б., срещу предписание по т. 3 от протокол за извършена проверка № ПР2415911 от 23.05.2024 г. на Дирекция „Инспекция по труда“ (ДИТ) – Р.;

ОСЪЖДА „Максима България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ - Р. сумата от 100.00 /сто/ лева, на основание чл.143, ал. 3 от АПК.

Решението подлежи на обжалване в 14 - дневен срок от получаване на съобщенията за постановяването му пред Върховен административен съд.

Преписи от решението да се изпратят на страните!

СЪДИЯ: